

~~Senyors i Senyors.~~

Bona gent, amics i sermans, (gent petita
i gent gran) que esteu en aquest mo-
ment sota el soplur d'aquest vostre
beneit, en aquest ambient de cristians
encallers, en tot l'any acudiu per a
alegrar-nos, tot aprenent coses de vostra
Senyor, tot afinant la vostra cèn-
sura amb el coneixement i amor
de la Veritat perenne; vulteu ara
gutar expre de mi un discurs de President,
(perquè dir que sóc president d'aquest Ceta-
men) un parlament eloquent parlant

de música i de poesia i de les cores altes
 de la religió que inspiren i donen ales,
 a aquelles arts sonores, ritmades i llu-
 minoses; veuraltres potser voldríem venir
 de mi la maraulla altisonant i inflada,
~~porpura~~ i gran el discurs que fos digne
 del significat d'aquesta festa, tan
 digne d'ésser gloriat i alabat per qui
 pugues i sàbies per. ho. Però jo aquí,
 no vull ni ^{sabria} ~~poter~~ parlar d'altre, manera
 que com un infant, com un infant
 que ^{absent} ~~absent~~ de casa reua per circumstàncies
 fortuïtes, al cap d'anys torna al seu poble,

al seu carrer, després d'haver ^{uprat} ~~fet tot~~ una
~~gran~~ qd'entrelluament de la gran ciutat,
 després d'haver ~~tortat~~, un poc, fins d'allò
 que en diuen glòria, que fa que els
 homes ^{ens inflen una mica més del just i convenient} ~~se senten~~ pel carrer amb certa
~~curiositat~~ ~~perquè~~ ~~conceixen~~ la ten-
 siva ~~pels~~ ~~nostres~~ ~~frases~~ ~~espectes~~ d'art
 i ~~des~~ ~~les~~ ~~ratlles~~ ~~del~~ ~~línia~~. Doncs, jo que
 jo al treballar-me avui aquí entre
 novatges veixo l'alegria de tornar-me
 noi, de retornar el temps recuils
 de l'infantesa, i de celebrar aquesta

Aquesta gran diada parlant-vos amb
 el cor a la ma, no com artista i
 com a president de l'usat, sinó com
 un ^{hermà vostre} ~~corresponsal~~ que es 'retroba a ti'
 mateix en la intimitat dels sentiments
 més ~~profunds~~ i estimats. al kulcar-se en
 la vostra companyia celebrant una gesta
 noble i enlairada.

Gesta noble i enlairada és aquesta
 que celebrem avui, gesta d'amor i de
 caritat, de vera caritat i caritat, perquè
 és inspirada per el primer amor, ~~per~~
 de tots els amors, el primer amor que

5

és la Font de tota llei de veritat
i per tant ^{també} de la vera felicitat.

Fa vinticin anys que uns bons
pacerdets, un rector i uns vicaris,
fundaren aquesta agrupament de
bona gent, de bones voluntats que
s'en diu Una Catequística. Un
rector generós i un vicari apostol
varen plantar aquest arbre perquè en
la seva ombra els infants s'hi fessin
grans sense amb el cor net i amb l'a-
gria a l'ànima, perquè els ^{infants} ^{tenedres} cop-
essin la rosada de les ensenyances
evangèliques i perquè els grans, la gent

gran les conrepressin i les ^{en el seu esperit} ~~maduresim~~ (desue
al venir l'hora del despertar d'aquest món
a l'altre, l'única pena es troba,
en aquella felicitat ~~que tant~~ ~~benigne~~
sencera que tant ~~antecelera~~ anelem,
i que és el mòvil de tots els nostres
dessejaments i accions, encara que ~~que~~
ni sempre inconscientment

aquell bon Rector i aquell benedicar,
~~amb~~ que no eren fills d'aquest poble, però
que es trobaren aquí; apropet aquest nostre
mar tan blau, que des de la Rectoria do-
minava ^{en tot} ~~subterràniament~~ que es trobaren aquí tota
aquest cel tan pur i transparent que els feia
presentir la ~~para~~ llum de la Glòria; aquells
bons desitjos del Senyor, amb el doler opo-

Tot i en el cor, en la honra d'aquest ambient
monerí, l'amor de Jesús bateja tan
fortament en el seu cor que tingueren
necessitat d'assumir l'Església,
devolueren que les parets del temple
es dilatessin, i aixamplessin de nou
enllà, fins a aconseguir que els nostre
amics cristians no oblidessin a Wortu
Gonzar en cap acte de la vida. Perquè
els vegem com és fàcil distreure's de
l'amor de Jesús al voltant del temple; sabien
però com hi ha molts cristians que anant
"un cop" al diumenge es pensen que ja
han complert el seu deure i de les manifestacions
saben com és precis, veuen que la vida
familiar es descristianitza, creant centres

8

de cultura cristiana on l'explai i la reli-
gió es douguir la ma, on la virtut més
perfecte engendri la franca alegria i aquella
joia que és una expansió i mai una dessi-
pació de l'esperit. Ells salien tot això i volqueren
fer aquest repluig on l'alegria i la pietat
hi fecin bona companyia, hi vidaren grans
i xics, els infants i la coreneta, i la llei
evangelica, i la llei de Crist pel catecisme
hi foren engegada i predicada en la joia
de l'explai, i encara i hi crida la
poesia amb els quadres escènics, i
vibretat i hi feu entrar la música,
la dolça música, la filla Alegrims.

9
de la bella eterna. ^{quan a Déu, i eleny i el glorifica} Perquè veíem
fèiem la veua primavera agraït d'hor gresoria,
que és l'orgull del ~~la nostra~~ nostre Temple
parroquial i que ha estat exemple i
model durant molt temps de la parro-
quia veïna. D'hor gresoria funder
per aquell ~~veïna~~ mateix vicari l'indica-
dor ^{també} d'aquest ~~Temple~~ centre; per aquell
home que era una brava encera d'a
portulat, que anava pel carrer cridant
el jovent, a des acariciant a des renzant,
perquè ~~formés~~ part ^{de la colla} dels ~~del~~ ^{del} cantaires; aquell
home que tot ho removia, tot ho enardia
per la glòria de Déu i de ses coses.

aquell home que, amb la seva fe i amb el
 seu entusiasme, ^{ajuda a imprimir} ~~impulsa~~ tanta força i
 bona voluntat en els començos de l'obra cris-
 tiana d'aquest centre que, malgrat que
 ell estigué d'abandonar aviat per seguir
 la disciplina eclesiàstica, aquesta obra
 i Maguantat floreixent fins avui, que
 celebren ~~aquest~~ aquest vint-i-nouè any
 venen, ^{amb aquest certament} ~~que~~ ~~ve a~~ ~~ser~~ ~~la~~ ~~cor~~ com
 una corona gloriosa d'una tasca persis-
 tent i meritisima.

Verament la festa agra ~~que~~ cele-
 bra és una bella corona, flariora i
 radiant al reguit d'actes que havem

cel. Cebat ~~seguidament~~ durant aquests
 vint-i-cinco anys. I com que aquests actes
 han consistit en l'empenyament de les
 veritats eternes, en l'esplai de la poe-
 ria, de la literatura i de la música,
 per això, ara volem cridar a poetes
 i a músics, a raris i artistes, perquè
 interpreteu la nostra alegria per l'obra
 completa del nostre agraïment a Déu
 per haver-nos deixat fruir en aquesta
 i eclucar en aquesta aula cristiana. I
 en aquest sentit (Jota i l'esperit de Déu) hem
 volgut que la poesia i la música
 cantessin la pietat. Perquè la pietat
 verdadera ja és música; perquè quan

L'ànima és reunible a la Divinitat, quan l'es-
 perit està amarat de l'amor diví; l'home
 allavors se sent bregat per un ritme i per
 una melodia tan pures d'una puresa tan
 excelsa, d'una vida interior tan consoladora,
 que allavors ~~tota la mística del mester~~
~~profeti~~ i s'oblida de tota cosa que no
 sigui fruïció divina. El devot que no és
 músic, la sent a perta música però no
 sap expressar-la, és vida del seu esperit en a
 quell moment, però no pot aturar-la i fa la
 eterna; l'artista, el músic, veçament mui-
 ric i veçament inspirat la recull amb
 el seu art i en fa present al pròxim
 com una presència almeina de Déu, com

Una gràcia divina. ~~grosse~~.

I si la pietat encara és música
 com no ha d'ésser poesia? Després de l'exal-
 tació de l'Exaltat en la llum de la gràcia
 divina, l'esperit se recull tot commogut,
 i crida totes les potències pera alimentar-se
 del ~~paraís~~ ^{manant} celest. Crida^a l'estendiment,
 crida^a l'imaginació, i discorre i es delei-
 ta en les grans i lluminoses perspectives
 de la grandesa de Déu, i de les realitats
 eternes, i de les analogies d'aquestes excel-
 lències amb les belleses de la terra, que són
 reflexa i explicació de les eternes, i així,

44.
amís meus, és joieria, però joieria pura,
que és verament ~~com~~ una fruita angelica,
que dotxora sin és que saben crear. La
i dotxora és que la poden fruit. I per a
arribar al cimall d'aquest art no s'hi arri-
ba sense la natura propia. Natura és cosa
del Déu i la seva gràcia no filtra per terra
borda. Si n'hi ha de diversitat de coses
en el món; tota sin un mirallet de l'Amo
del Cel que les creà; i cada cosa l'enmiralla
a la seva manera, segons la seva natura, segons
el resell ^{amb} que Déu la regnà. Doncs quan l'ho-
me ~~es~~ extrapa la seva manera d'ésser; quan
per vanitat o per maliciosa peccia no ens con-
formem amb la nostra ~~manera d'ésser~~,
naturalera

allavors la gràcia de Déu falla sobre nosaltres,
 i fem les coses gueses que'ns deshonoren.
 Així vol dir, amics, que l'artista, que el
 músic, que el poeta català, farà art més
 propici a la gràcia divina de la bellesa,
 com més català sigui. Perquè sense
 humilitat no's rep gràcia, i humilitat real
 dir sinceritat i sense sinceritat no hi
 pot haver art. Per així aquest certamen
 l'honrem fet a la Catalunya; perquè
 la vida d'aquest Centre ha estat
 veritable vida, perquè s'ha creat amb

la sinceritat del cor i per tant amb tota
la nostra manera d'ésser, que és
una manera d'ésser catalana, en una
modalitat especial catalana, en la manera
mesmorina. { Perquè Catalunya ^{déu} la va
fer petita, petita, però rica, molt rica
de matiros. Nostra Janyor la creà amb
un amor especial. La nostra terra té mol-
tes muntanyes, però aquestes muntanyes
fan que tinguem uns valls més delitoses.
Quan baixen del Pirineu a la vall de Ribes,
quina delícia, quina pesca. Quan del

13

vell Montreux baixen per un costat
a la Plana de Niv, quin costat i quin
repis després d'aquella magnificència.

Quan per un altre costat veient el
Pla de la Calma ^{de la gran muntanya} fins al mirador, es deixen
caure al delitós Vallès, no haurien punit
mai d'una impressió més fresca i deli-
tosa; les vinyes, els arbres tot ver i respira
una aïllada benivolentia i passen cap a la terra,
~~fin~~ tot present la blanca moredissa
del mar de l'altre banda de la terra
gentil que repara el pla ~~de la~~ ~~costa~~
dels perfils de la costa, i passen veïdors amunt
a dalt delerrat i es troben davant
de la gran planura de la mar blavosa,

que cengreix grandiosament aquestes
~~cases~~ que són els rius pobres, aquestes
 cases que són els rius de tots els nostres
 recorts i la il·lusió de tots els nostres
 amors i l'encant de tots els nostres
 ventils.

Dones, vocalistes vos catalans en aquesta
 modalitat inornada, que jo ^{no se pot dir} ~~vocalista~~ descriure
 o definir, però que no se ~~pot~~ ^{pot} ~~començar~~
~~si com parlar~~; però que tots vocalistes la
 sentin, perquè vocalistes mateixos en un
 format i modelats, petits i grans, ho-
 mes i dones, més o menys units o ig-

morant; tots portem l'aire i el segell
 d'aquest ambient casat per a nosaltres
 en el qual podem ensendrar i resquerem,
 i buscara d'on, encara que volem alle-
 ujar alguns, ~~de nosaltres~~, sempre en
 portem marca la gràcia; i, la gràcia
 monovina, que, deixem-ho dir, és
 gràcia cristiana; perquè és sencillera,
 és veritat i és bonum de cor.
 I tot això són virtuts vinyudes de
 Crist, que és la Veritat essencial
 i per tant vida de la vida vera,

spectar de cel i terra i per tant qu'ho
 i pensar d'aquest nostre trocet de
 món que es diu Morman, on a-
 quest Centre ha nascut i ha fla-
 rit ~~durant aquestes circumstàncies~~,
 i per l'honor del qual avui poetes
 i músics han cantat excel·lentment
 afrets per la nostra gesta ~~cristiana~~
 que és gesta verament mormona
 perquè és cristiana, perquè és filla
 de la Bondat i veritat eternes.

i vinticinc anys de vida en l'amor de Jesús,
 vinticinc anys d'alegria cristiana omni
 dia que rendida que no's pot ~~estar~~ ^(irracional) ale-
 gre ^{divertir-se} ~~seure~~ tornar - se poc o molt berta;
 vinticinc anys de cant i pueria,
 vinticinc anys de valmerar a Déu
 i a la seva Glòria! En veritat
 és hora que els poetes i els músics
 festejen amb nostres cant i versos
 aquesta diada tan gloriosa, tan cristia-
 na i tan verament marnovina. ^{que?} Déu
 no ho pagui!

Octubre 1933

Enric Sallés